

Деякі навчальні заклади обдурюють абітурієнтів і їхніх батьків...

Актуальне інтерв'ю

Охочих працювати на залізниці у всі часи не бракувало. З тієї ж причини залізничні навчальні заклади ніколи не скаржилися на низький конкурс. Однак тепер маємо ситуацію, коли кількість осіб із залізничними дипломами значно перевищує кадрові потреби залізниці. Як врегулювати непросту проблему перевиробництва кадрів, як вирішуватися питання прийому на роботу в залізничні підрозділи? Про це ми розмовляли із заступником начальника залізниці з кадрів і соціальних питань Володимиром ЧЕРНЕГОЮ.

– Приблизно 180-190 осіб, а готують технікуми по 500-560.

– Який порядок працевлаштування молодих спеціалістів?

Працевлаштуємо випускників лише якщо вони забезпечені житлом. У попередні 3-5 років стався значний перекоп у питанні підготовки молодих кадрів та території їх проживання. Більшість випускників – 62-64 відсотки – проживають у Львові або на території Львівської області, а такі спеціальності як “Бухгалтерський облік”, “Облік і аудит”, “Менеджмент організацій”, “Організація перевезень та управління на залізничному транспорті” складають 75-95 відсотків. Тому є надлишок фахівців по Львівській області, і одночасно не завжди можемо укомплектувати вакантну посаду спеціаліста чи молодшого спеціаліста у віддалених підрозділах залізниці через відсутність житла за місцем роботи, зокрема, у підрозділах прикарпатського та закарпатського регіонів.

– Який вихід із цієї ситуації Ви бачите?

– Простий і звичайний. Його підказує життя і здоровий глузд. Якщо сім'ї із чотирьох осіб на добу потрібно півтора буханця хліба, то вона ж не купує три або п'ять хлібин. За таким принципом чинить і залізниця. Ми видаємо майбутнім студентам цільові скерування на навчання і тим самим гарантуємо їм працевлаштування. Порядок видачі цільових скерувань визначено Постановою Кабінету Міністрів України від 29.06.1999 р. № 1159, де передбачено, що цільові скерування видаються дітям, які проживають в сільській місцевості (село, селище), закінчують сільську

школу і їхнє майбутнє робоче місце буде в сільській місцевості. Найближчим часом залізниця видаватиме цільові скерування у вищі навчальні залізничні заклади для оволодіння всіма спеціальностями тільки дітям з сільської місцевості, окрім Львівської області, та особам із Чернівецької області для підготовки фахівців колійного і вагонного господарства. В цілому скерування на навчання для осіб із Львівської і Чернівецької областей будуть максимально обмежені. Працевлаштування інших студентів, які навчалися за рахунок держбюджету, буде здійснюватися на загальних підставах лише в тих випадках, коли залізниця має відповідні вакансії за місцем їх проживання. Щодо працевлаштування студентів, які навчаються на комерційній основі, то залізниця не має перед ними ніяких зобов'язань щодо їхнього працевлаштування. Ще складнішою є ситуація із випускниками професійно-технічних навчальних закладів (колишні ПТУ), підпорядкованих Міністерству освіти та науки України, яким воно надає ліцензії на підготовку робітників без врахування замовлення залізниці.

– А для чого Міністерство освіти та науки надає ліцензії на підготовку спеціалістів, на яких нема замовлення від залізниці?

– Мені важко відповісти на це питання. Але я припускаю, що керівники навчальних закладів, фактично, випрошують ці ліцензії у Міносвіти та науки, дбаючи про збереження свого навчального закладу. А що буде далі з випускниками – це їх не цікавить. Щороку залізниця замовляє Львівському міжрегіональному вищому професійному училищу залізничного транспорту (колишнє ПТУ-52), професійно-технічному училищу №1 м. Львова, Здолбунівському професійному ліцею залізничного транспорту, Чернівецькому професійно-технічному училищу №14 підготовку 140-160 робітників, а випускають вони щорічно у сім разів більше - 1000-1100 осіб. Крім того, ПТУ-8 м. Стрий та Івано-Франківський політехнічний ліцей, які ніколи не були базовими залізничними навчальними закладами, теж готують робітників залізничних професій, не маючи від залізниці замовлення. Усі ці випускники і їхні батьки ідуть до нас із проханнями, вимогами, благаннями, сльозами і сварками. Найбільше, чим ми можемо їм допомогти, узяти їхніх дітей на облік у відділах кадрів відокремлених підрозділів, як кандидатів на працевлаштування, які можуть чекати вакансії роками.

– Цікаво, чи повідомляє керівництво профтехучилищ своїх абітурієнтів про те, що, одержавши диплом, вони можуть і не дочекатися можливості влаштуватися на залізницю?

– Не знаю. А от щодо дипломів, то тут є дуже неприємні несподіванки. Ще в процесі навчання у учнів ПТУ, які навчаються без замовлення залізниці, виникає проблема із проходженням виробничої практики. Відповідно до Закону України «Про професійно-технічну освіту», практика, виробниче навчання учнів ПТУ відбувається тільки з оплатою. Таку практику залізниця гарантує лише тим учням, на яких подана заявка. Названий закон зобов'язує керівництво ПТУ організувати виробничу практику для учнів. Натомість посадові особи цих навчальних закладів цим не займаються, а видають учням договори на проходження практики і зобов'язують їх самостійно шукати собі установу для проходження практики, що є грубим порушенням чинного законодавства. Зрозуміло, що учні таких установ не знаходять і практики не проходять. Це стає причиною їхніх подальших уже значно серйозніших проблем. Без пройденої виробничої практики училища не мають права видати учням дипломи. Тому директори деяких професійно-технічних навчальних закладів видають випускникам довідки про те, що учень прослухав курс навчання за спеціальністю, наприклад, «провідник пасажирських вагонів». Це – грубе порушення прав учня. Адже довідка не дає можливості працювати за спеціальністю. Крім того, відповідно до Закону України «Про професійно-технічну освіту», навчання в державних ПТУ є безоплатним. Якби керівництво ПТУ чесно запитало кожного абітурієнта у присутності його батьків: «Дитино, чи влаштує тебе перспектива провчитися у нас два чи три роки і у підсумку одержати навіть не диплом, а довідку про прослуханий курс навчання?» Я думаю, що охочих здобувати таку освіту знайшлося б небагато. А оскільки керівництво ПТУ таких питань абітурієнтам не ставить, то можемо відверто говорити про те, що ці відповідальні посадові особи навчальних закладів лицемірно обдурюють своїх абітурієнтів і їхніх батьків...

– Скільки випускників перебуває тепер на черзі на працевлаштування?

– Посад чекають 121 випускник інститутів та університетів, 353 випускники технікумів залізничного транспорту, 2 250 випускників ПТУ. Я розумію, що ці молоді люди не сидять вдома і не чекають, коли їм зателефонують з відділу кадрів депо чи дистанції колії. Кожен з них десь працює. Я не хотів би нікого, як кажуть, годувати обіцянками чи обдурювати, але кожному від щирого серця бажаю знайти свій шлях у житті.

Розмову вели Орися ТЕСЛЮК, Ігор ПАРАЩАК
Фото Юрія ЮХНИЦЬКОГО

Замість амбулаторії – гральні автомати?

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

– У 2006 році ми виготовили технічний паспорт на будівлю амбулаторії станції Зимна Вода, - розповідає головний лікар дорожньої поліклініки Львівської залізниці Валерій Мігущенко. – Одним із додатків до технічного паспорта була довідка про те, що до 2006 року право власності на цю будівлю по вул. Грушевського, 31 ні за ким не було оформлено.

Ми звернулись до селищної ради з проханням дати дозвіл для оформлення права власності на цю споруду, щоб провести її капітальний ремонт, покращити рівень і якість медичного обслуговування залізничників, членів їх сімей та приписного населення. Передбачалося також

поновити в амбулаторії прийом педіатра та стоматолога.

22 березня 2007 року відбулася сесія Рудненської селищної ради Залізничного району міста Львова. На сесії виступив головний лікар дорожньої поліклініки Валерій Мігущенко і розповів депутатам про перспективи використання приміщення амбулаторії при умові оформлення на неї права власності. За результатами голосування залізниці було відмовлено в оформленні права власності на будівлю. “Ніхто не збирається відбирати будівлю, хай лікарська амбулаторія далі в ній працює”, - так прокоментували своє рішення деякі депутати. Цим рішенням Рудненська селищна рада фактично поставила “хрест” на плановано-

му капітальному ремонті лікарської амбулаторії і покращенні рівня та якості медичних послуг, зокрема для жителів смт Рудно. Який господар вкладатиме свої кошти в приміщення, яке йому не належить?! А разом з тим, Рудненській селищній раді слід не забувати про те, скільки коштів витратила залізниця на утримання цієї споруди за 60 років. За кошти залізниці до будівлі лікарської амбулаторії кілька років тому підвели газ та воду.

В той же час з конфіденційних джерел редакції стало відомо, що дехто вже нині хотів би “перекваліфікувати” лікарську амбулаторію на клуб гральних автоматів.

От якби ще залізниця відремонтувала це приміщення...

